

[Justitsministeren.]

(Hasle) vil jeg sige, at jeg ikke forstod, hvad det nævnte Mindretal skrev i Betænkningen. Jeg forstod ikke, hvorfor dette Mindretal tog et Forbehold over for Udvidelsen af Sikkerhedspolitiet. Jeg kunde ikke se den logiske Begrundelse i følgende Udtalelse:

„I hvert Fald maa Mindretallet finde det rigtigt, at Nyorganiseringen af denne Afdeling ikke finder Sted, før Resultatet af den stedfindende retslige Undersøgelse er tilendebragt.“

Thi uanset hvilket Resultat denne Undersøgelse maa komme til, vil det efter de givne Oplysninger være nødvendigt at have et Sikkerhedspoliti, at udvide dette Sikkerhedspoliti, og hvis man fra konservativ Side derfor var i Tvivl om, at Organisationen af dette Politi for Øjeblikket er den rigtige — hvad jeg for øvrigt selv er i Tvivl om —, ja, saa maa man stille Krav om en anden Ordning. Men den Tvivl kan, forekommer det mig, ikke begrunde, at man gaar imod at faa den Sikkerhedstjeneste og det Sikkerhedspoliti, som i øvrigt maa anses for nødvendigt.

For imidlertid at naa til Klarhed over, hvorledes Politiets Ledelse saa paa denne Udtalelse i Betænkningen, afæskede jeg — det er kun et Par Dage siden, det kom mig for Øje — Rigspolitichefen en Udtalelse om, hvad han mente med Hensyn til dette Punkt, og jeg har, lige før jeg kom op paa Talerstolen, modtaget tre Skrivelser fra Rigspolitichefen. Den ene vedrører en Fejl i Tallet til Bilag 4, som formentlig kan blive rettet senere. Den anden Skrivelse indeholder en Henstilling til Rigsdagen om paa et vist Omraade at følge Rigspolitichefen med Hensyn til Omnormering. Dette Forslag maa jeg anmode Udvalget om at ville se paa, forinden der tages endelig Stilling ved tredie Behandling. Og endelig indeholder den tredie Skrivelse en nærmere Motivering for Udvidelsen af Sikkerhedspolitiet. Ogsaa denne Skrivelse vil jeg finde det rigtigt, ikke mindst af Hensyn til Det konservative Folkepartis Stilling i Øjeblikket, at man i Udvalget fik Lejlighed til at se og eventuelt tage Stilling til inden tredie Behandling, da jeg maa formene, at den vil paavirke den ærede Ordfører Hr. Hasles Syn. Skrivelsen vil jeg ikke, ogsaa af Hensyn til Tiden, læse op i dens Helhed, men anmoder ogsaa Udvalget om at studere den; jeg vil dog af Hensyn til de Udtalelser, der offentligt er fremsat af den ærede Ordfører for de Konservative, sige et Par Ord om Rigspolitichefens Henven-

delse. Han siger, at man maa erindre, at Sikkerhedspolitiets Opgave i første Række vil blive at medvirke til et skærpet Tilsyn med fremmede og rejsende, som det netop i disse Tider gælder om at have under den skarpest mulige Kontrol — vi ved jo alle sammen hvorfor. Hvis ikke Statens Organer er i Stand hertil — og det er de selvfølgelig aldeles ikke i Øjeblikket med et Sikkerhedspoliti paa 9 Mand, som altsaa i Øjeblikket ikke engang er 9 Mand —, vil Landet let vinde Ry som en ufarlig Arbejdsmark for illegal Virksomhed til Skade for den Neutralitetspolitik, vi herhjemme ønsker paa alle Omraader, og til Fristelse og Vanære for visse mindre modstandsdygtige Elementer i vort eget Folk.

Dertil kommer ogsaa, at udenlandske Provokatører opnaar et alt for let Spil i Retning af at kunne øve Indflydelse i visse Tilfælde. Desuden nævner Rigspolitichefen — det vil jeg ogsaa gerne have Lov til at sige offentligt —, at en ren praktisk Betragtning fører til indtrængende at advare imod den Udsættelse, som man kunde befrygte, at Det konservative Folkeparti ønskede, hvis de altsaa ikke faar tilstrækkelige Oplysninger. Der maa nemlig medgaa en vis Tid til Udvælgelsen af det til Sikkerhedspolitiet egnede Personale, og da der maa gives disse Folk en Specialuddannelse, er det nødvendigt, hvis man allerede nu skal drage Nytte af dem, at Organisationen paabegyndes saa snart som overhovedet muligt. Jeg tror ikke, man kan se bort fra disse Argumenter, der altsaa i øvrigt suppleres af andre, som Udvalget nu vil faa Lejlighed til at gøre sig bekendt med, hvorefter jeg ikke, under Hensyn til de fremsatte Udtalelser, nærer nogen Tvivl om, at man ogsaa fra konservativ Side vil anse Forslaget i dets Helhed for velbegrundet.

Elgaard: Ministeren vilde bestride det, jeg udtalte vedrørende vor Bedømmelse af Følgerne af Enhedspolitiets Indførelse. Det skulde Ministeren ikke gøre, for vi vurderede Spørgsmaalet ud fra den Opfattelse, at naar man gennemførte Enhedspolitiet, vilde der rejse sig mange Krav over for Staten vedrørende Politiforholdene, som ikke rejstes over for det kommunale Politi, og det er jo gaet i Opsyldelse.

Naar den højtærede Minister dernæst mente, at man kunde ikke være saa forudseende, at man dengang kunde forudsige det, der sker nu, en 4—5 Aar efter, vil jeg sige til den højtærede Minister, at vi kunde ikke forudse, hvilke Argumenter den højtærede Justitsminister vilde bruge i 1939